

[Justitsministeren.]

undersøgelser. En sådan vurdering må overlades til de nævnte myndigheder, som formentlig ikke tidligere har haft lejlighed til at tage stilling hertil.

I anledning af hr. Camres bemærkninger i begrundelsen for spørgsmålet vil jeg gerne benytte lejligheden til at slå fast, at jeg ikke har nogen mulighed for at foranledige en verserende tvangsauktion standset eller udsat. En tvangsauktion foretages ved fogden, dvs. dommeren, og er således undergivet juridicel kontrol, som jeg naturligvis ikke kan gribe ind i.

I øvrigt kan jeg oplyse, at den omhandlede tvangsauktion er begæret af Høje-Tåstrup kommune, der har foretaget udpantning blandt andet for skatterestancer — og altså ikke af den nævnte private panthaver. Aktuelt artikel kan endelig give mig anledning til at henlede opmærksomheden på, at en panthaver, som overtager en ejendom som ufyldstgjort panthaver, vel i almindelighed kan gøre den udækkede del af pantegælden gældende mod skyldneren personligt, men at domstolene efter retsplejelovens § 578 kan nedsætte kravet, såfremt det godtgøres, at der har været misforhold mellem auktionsbuddet og ejendommens værdi ved overtagelsen.

Af *Brøndlund Nielsen* til ministeren for forureningsbekæmpelse (17. juli 1973):

„Kan ministeren oplyse, om der findes virksomheder med en produktion lignende Grindstedværkets, der direkte eller indirekte bortskaffer affaldsstoffer svarende til Grindstedværkets i indre danske farvande, og såfremt det skulle være tilfældet, hvad agter ministeren da at gøre?“

(Spm. nr. 295).

Minister for forureningsbekæmpelse *Kampmanns* svar (27. juli 1973):

I anledning af spørgsmålet, der tager sit udgangspunkt i sagen om Grindstedværket, kan jeg oplyse, at der findes en lang række virksomheder, der bortskaffer deres spildevand på forskellig måde til vandløb, søer og havområder, også virksomheder, hvis spildevand er af tilsvarende art eller mere belastende for recipienterne end Grindstedværkets spildevand.

Som eksempler på virksomheder med betydelige spildevandsproblemer kan jeg foruden medicinalvirksomheder nævne den øvrige kemiske industri, herunder f. eks. petrokemisk industri og kunstgødningsfabrikker, samt olieraffinaderier og gasværker, ligesom cellulose- og papirfabrikker, sprit- og gærfabrikker, kartoffelmels- og sukkerfabrikker samt mejerier, slagterier og fiskemelsfabrikker kan give anledning til særlige spildevandsproblemer.

Der er imidlertid en række særlige omstændigheder, der gjorde, at netop Grindstedværkets affaldsproblemer måtte påkalde sig særlig interesse. For det første ligger Grindstedværket inde i landet, placeret ved en meget sårbar recipient, nemlig Grindsted-Varde Å. For det andet havde værket tidligere valgt en ganske særlig bortskaffelsesmåde, idet spildevandet blev ført i tankvogne til gruber i Kjærgård Plantage. Dette medførte betydelige gener på stedet, og navnlig gav lugtgenerne anledning til mange klager. Som følge af disse forhold mente jeg det nødvendigt allerede straks efter oprettelsen af ministeriet for forureningsbekæmpelse at tage denne sag op til behandling. Hensigten var at bringe generne til ophør og finde en miljømæssigt forsvarlig løsning på spildevandsproblemerne. Dette var i det konkrete tilfælde så meget mere nærliggende, fordi gruberne, hvor spildevandet blev udledt, lå på et statsejet areal.

Denne mulighed for indgriben fra ministeriets side var ganske speciel for Grindstedværket, og tilsvarende mulighed består ikke for de mange andre virksomheder, hvis spildevandsudledning sker til vandløb og havområder. Her er forholdene alene reguleret af reglerne i vandløbslovgivningen, hvorefter det kræves, at en virksomheds udledning af spildevand godkendes af en landvæsenskommission. Når der foreligger en sådan godkendelse, er udledningen lovlig, og hvis udledningen skal begrænses yderligere, må der rejses ny sag for en landvæsenskommission. Det er bl. a. den fremgangsmåde, man har fulgt i sagen om virksomhederne ved Køge Bugt, som blev fremhævet af hr. Henning Christophersen ved spørgsmål nr. 121 i foråret. Som jeg nævnte i besvarelsen af dette spørgsmål, giver den gældende lovgivning ikke tilfredsstillende muligheder for en hensigtsmæssig regulering af sådanne for-